

Visie Noordzeekanaalgebied: oude benadering

Te veel de oude benadering?

Prof. Mr. Friso de Zeeuw kijkt eerst eens rustig de zaal in en kondigt dan aan: “Het leuke gedeelte heeft u nu echt wel gehad. Ik ga het hebben over wat Daan Quakernaat het zwarte gedeelte noemt.” Hij wil met de bezoekers van de inspiratieavond ingaan op de vraag of de aanpak om tot een visie ‘Noordzeekanaalgebied 2040’ te komen een verstandige is. De Zeeuw is praktijkhoogleraar Gebiedsontwikkeling aan de TU Delft en hij focust deze avond op feitelijke inhoud.

Ultra kort en overzichtelijk vat hij de ruimtelijk-economische ontwikkeling in het gebied samen, waarbij hij onder meer vaststelt dat het logistieke complex dominant blijft, dat die een grote toegevoegde waarde heeft en dat het van grote importantie is om seaport, airport, greenport en dataport (ICT) met elkaar te verbinden. Hij pleit er daarbij nadrukkelijk voor om ‘slanke plannen’ te maken, zodat de kans van slagen wordt vergroot. “Formuleer van te voren duidelijk wat de hoofdlijnen zijn, kijk naar de mogelijkheden en gymnastiek waar nodig met de bestaande regels.”

Hij legt het publiek zijn eerste stelling voor: “Visie Noordzeekanaalgebied kiest te veel voor de oude benadering en laat de gewenste verbinding met de drie andere clusters als ruimtelijk economische opgave liggen”. Iedereen is muisstil.

Het misverstand

Als De Zeeuw vertelt over gebiedsontwikkeling, wijst hij erop dat we spreken over grote plannen. "Het misverstand is, dat het lijkt alsof het vanzelf gaat, maar het tegendeel is waar. Je moet zo'n ontwikkeling goed organiseren. De tendens was, gebaseerd op de wetgeving, om ontwikkelingen te separeren vanwege bijvoorbeeld hinder en veiligheid." De Zeeuw geeft als voorbeeld dat op bedrijfsterrainen nog steeds de 'kavelfabriek' bij het uitgeven van bedrijfsgrond domineert. "Menging van functies verdient echter aanbeveling. Doe aan clustering, speel in op de vraag van afnemers en combineer een slim ontwerp met andere functies. Als we van bovenaf blijven aansturen, dan kun je het wel vergeten." Hij voegt toe dat de grote ruimte- en milieudruk maatwerk in het gebruik van ruimte en milieukwaliteitsnormen onontkoombaar maken.

"Speel in op de voorkeur en afwegingen van bewoners en bedrijven, dring de regel-technocratie terug", adviseert hij.

De kunst van het haalbare

De Zeeuw vertelt dat de woonvraag hier, naast die in Utrecht, zeker binnenstedelijk behoorlijk stevig is. "Er is een forse vraag naar stedelijke en sub-urbane woonmilieus. Ze zijn beide nodig, maar vooral de binnenstedelijke woonmilieus vormen een knelpunt."

Vervolgens poneert de hoogleraar een volgende stelling ter overdenking: "Ga niet voor overtrokken productieramingen, maar voor de kunst van het haalbare, in termen van kwaliteit, kwantiteit, kosten ten opzichte van opbrengsten, organisatievermogen en tijdsfasering".

Hij spoort aan om voor een integrale aanpak van de visie te komen zonder dat er een enorme stapel beleidsdocumenten ontstaat,

"Als overheden met elkaar iets gaan bedenken, dan stapelen ze al snel strijdige ambities. Dat doet tekort aan het realisme. Denk dus goed na over de werkelijke opgave, de mate van integraliteit en maakbaarheid."

Bron: www.visie-nzkg.nl, 15 oktober 2012